

Mænd, fordi vi bestemte, at voksne Kvinder ikke maatte arbejde om Natten, disse Kvinder, der skulde være deres Børns Mødre, og fordi vi erkendte, at de ikke ville kunne arbejde længere end 12 Timer med de fornødne Hviletimer uden at overanstrenges sig! Jeg kan absolut ikke se nogen som helst Logik i dette Raisonnement. Mangfoldige Gange har det engelske Parlament udtalt i Beslutninger, at det ikke vilde beskæftige sig med de voksne mandlige Arbejders Arbejdstid, og samtidig har det dog nu i en Menneskealder i England vedtaget Love, der gaa ud paa at regulere voksne Kvinders Arbejde i det industrielle Liv, og man gaar i den Henseende stadig videre. Og hvad man har gjort i England, har man gjort i andre Lande, og hvad man har gjort i England og de andre Lande, har man vedtaget paa Arbejderkonferencen i Berlin, hvor Folk fra hele Europa vare samlede, og disse Folk, om hvilke man dog mente, at de havde den største Indsigt i disse Forhold, og som ganske rolig vilde lovgive om den voksne Kvinders Arbejdstid uden med en Finger at røre ved den voksne mandlige Arbejders Arbejdstid. Jeg tror ganske sikkert, at den Frygt, som det ærede Medlem muligvis kunde have vakt hos nogle af dem, som hørte hans Foredrag, er absolut ugrundet. Det ærede Medlem for Odense talte ogsaa om den mærkelige Skæbne, som dette Lovforslag i Dag havde haft, idet han kun havde hørt Socialdemokraterne udtale sig rigtig gunstig derom. Jeg tror nu ikke, jeg gaar det ærede Medlem for nær, naar jeg siger, at det er noget, han vistnok har tænkt sig i Gaar, at han vilde kunne sige med nogen Virkning i Dag; thi jeg har dog ogsaa siddet og hørt paa de forskellige Talere, og jeg maa tilstaa, at jeg hørte dog ikke nogen saa streng Kritik over Lovforslaget som den, der kom fra det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (J. Jensen). Dette finder jeg i øvrigt fuldt naturligt, eftersom dette Lovforslag, om end meget fjernt, dog, da det er fremgaaet af den Dagsorden, som udgik fra det Forslag, som det socialdemokratiske Parti fremsatte her i Tinget i sin Tid, maa have beredt ham en Skuffelse. Thi den, der ser det Lovforslag, der her er fremsat, og som har stillet det Forslag, som Socialdemokratiet fremsatte, vil ganske vist ikke finde nogen som helst Lighed.

Nej, der er jo faldet mange gode og venlige Ord fra den Side, hvortil jeg selv

og det ærede Medlem for Odense høre; men saa er der jo foruden det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds ganske vist det ærede Medlem for Saksøbing (Rørdam), der, det skal jeg indrømme, ikke var glad ved Lovforslaget. Det var jo underligt nok, at medens det ærede Medlem for Saksøbing først og fremmest ankede over, at Børns Arbejde skulde indskrænkes i det Omfang, som Lovforslaget foreskriver, var det ærede Medlem for Odense netop af modsat Mening og mente, at det var godt, om man kunde naa til ganske at forbyde Børnearbejdet i Fabrikker. Hvad i øvrigt det ærede Medlem for Saksøbing angaar, udtalte han noget, for hvis Skyld det gjorde mig lidt ærgerlig, idet han sagde: „Hvorvidt det er rigtigt, at der er en Maksimumsarbejdsdag for Kvinder andetsteds, ved jeg ikke“. Nej, det ved det ærede Medlem ikke. Jeg tror, der er adskillige Ting, det ærede Medlem ikke ved om denne Sag, men jeg tror paa den anden Side, at jeg ikke vilde have draget Udtalelsen frem, dersom ikke Regeringen i sine Motiver til dette Lovforslag havde angivet nøjagtig for hvert Punkt, hvorledes det forholder sig i andre Lande. Det ærede Medlem maa jo altsaa enten bestride Rigtigheden af de givne Oplysninger eller ogsaa gaa ud fra, at vi gøre os skyldige i Forvanskninger i den Henseende med Hensyn til andre Lovgivningers Indhold. Han udtalte i alt Fald en Tvivl om, hvorvidt Regeringen har Ret i sine Paa-stande i saa Henseende, naar det ærede Medlem siger, at hvorvidt der er en Maksimumsarbejdstid for beskyttede Personer i Udlandet og særlig for Kvinder, ved han ikke. Naar saa det ærede Medlem siger, at han kan ikke forstaa, at jeg vilde tage Ordet for, at Kvinder ikke maatte arbejde om Natten, siden jeg havde leveret et saa vægtigt og saa fuldstændig knusende — tror jeg, det var, han sagde — Indlæg mod 8 Timers Arbejdsdagen under en Forhandling her i Tinget for nogle Aar siden, har jeg til Dels allerede besvaret dette, men jeg vil dog henstille til det ærede Medlem at undersøge, om der i det Foredrag — som jeg staar fuldt ud ved, som overhovedet ved, hvad jeg har udtalt her i Salen i de 6 Aar, jeg har været Rigsdagsmand, uden Undtagelse — kan findes nogen som helst Modsigelse mellem, hvad jeg har sagt den Dag, og det, jeg i Dag foreslaar: at forbyde voksne Kvinder at arbejde i Fabrikker om Natten. Nej, det, som jeg har gjort gældende over for en 8 Timers Arbejdsdag, er, at man ved Lov vil fastsætte